

10 Σεπτεμβρίου, 1993

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 918/90, 1097/90 και 1116/90)

-
- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Προσόντα — Προσόν γνώσης Αγγλικής γλώσσας — Κατοχή θέσης, της οποίας απαραίτητο προσόν είναι η γνώση της Αγγλικής γλώσσας, αποτελεί τεκμήριο κατοχής του προσόντος αυτού.
- 5 Σχέδια Υπηρεσίας — Νομική φύση — Διατηρούν ορισμένα γνωρίσματα διοικητικής πράξης — Συνέπειες — Πεδίο επεμβάσεως ακυρωτικού δικαστηρίου.
- 10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Υποχρέωση της Ε.Δ.Υ να συνεκτιμήσει την απόδοση στην προφορική εξέταση — Ο περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος (Ν. 1/90) — Άρθρο 34(9).
- 15 Ο περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος (Ν. 1/90) — Άρθρο 32(δ) — Συμβουλευτικές Επιτροπές — Σύνθεση — Απαρτία (Άρθρο 32(4)).
- 20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Αρχαιότητα — Επί θέσεων πρώτου διορισμού και προαγωγής δεν έχει ιδιαίτερη σημασία — Άρθρο 34(9) του Ν. 1/90.
- 25 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Ισχυρισμός περί έκδηλης υπεροχής — Δεν μπορεί να υποδηλωθεί μόνο από προσόντα επιπρόσθετα των απαιτούμενων, που δεν καθορίζονται ως πλεονέκτημα.
- 25 Οι αιτητές προσέβαλαν με τις προσφυγές τους τον διορισμό των έξι ενδιαφερομένων μερών, στη θέση διοικητικού λειτουργού πρώτης τάξης.

Για την κατάληψη της θέσης το Σχέδιο Υπηρεσίας απαιτούσε, μεταξύ άλλων, πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο ή ισότιμο προσόν και τουλάχιστον δεκάχρονη ευδόκιμη διοικητική πείρα σε υπεύθυνη θέση, κατά προτίμηση στη δημόσια υπηρεσία (παράγραφος 3(1)). Απαραίτητη ήταν και η πολύ καλή γνώση της αγγλικής γλώσσας (παράγραφος 3(4)). Έχει ιδιαίτερη σπουδαιότητα η παράγραφος 3(5) που αναφέρεται στα προσόντα που συνιστούν πλεονέκτημα. Γι' αυτό παρατίθεται όπως έχει:

5

"3(5) Μακρά και ευδόκιμη πείρα στο Γενικό Διοικητικό Προσωπικό ή και μετεκπαίδευση ή ειδική εκπαίδευση ενός τουλάχιστον ακαδημαϊκού έτους στη δημόσια διοίκηση ή άλλο κατάλληλο θέμα θα αποτελεί πλεονέκτημα."

10

Στη σημείωση της υποπαραγράφου 5 προβλέφθηκε ότι υποψήφιοι που δεν κατείχαν τα ακαδημαϊκά προσόντα που προαπαιτεί η παράγραφος 3(1), κατά τα τελευταία τρία έτη από την ημερομηνία έγκρισης του Σχεδίου Υπηρεσίας, θα μπορούσαν να θεωρηθούν εκλέξιμοι, εφόσον είχαν "δεκαπενταετή τουλάχιστον ευδόκιμη διοικητική πείρα στο Γενικό Διοικητικό Προσωπικό" στις θέσεις που στη συνέχεια καθορίζει η σημείωση.

15

20

Η Συμβουλευτική Επιτροπή θεώρησε σαν "μακρά" την πενταετή τουλάχιστον ευδόκιμη διοικητική πείρα για τους σκοπούς του πλεονεκτήματος, ενώ για την άλλη φράση υιοθέτησε ευρεία ερμηνεία με την αιτιολογία ότι οι επιλεγέντες μπορούσαν να κληθούν να υπηρετήσουν σε διάφορα υπουργεία που κατονομάζονται στην έκθεση της Σ.Ε. η Ε.Δ.Υ δεν ασπίαστηκε, όπως είχε δικαίωμα, την ερμηνεία του Σχεδίου Υπηρεσίας από τη Σ.Ε. Η ερμηνευτική της προσέγγιση ήταν πως η φράση "κατάλληλο θέμα" στην υποπαραγράφο 5 μπορούσε να σημαίνει μόνο θέμα παρόμοιο με τη δημόσια διοίκηση με τη δικαιολογία ότι "αν ο νομοθέτης ήθελε να αποτελεί πλεονέκτημα η οποιαδήποτε μετεκπαίδευση, θα χρησιμοποιούσε την ίδια διατύπωση όπως στο απαιτούμενο προσόν 3(1) που αναφέρεται γενικά σε πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο".

25

30

35

Οι αιτητές πρόβαλαν τους πιο κάτω ισχυρισμούς επιδιώκοντας την ακύρωση της επίδικης απόφασης.:

1. Η Ε.Δ.Υ. δεν έκανε τη δέουσα έρευνα για να διαπιστώσει τη γνώση της αγγλικής γλώσσας των υποψηφίων στο βαθμό που απαιτούσε η παράγραφος 3(4) του Σχεδίου Υπηρεσίας. Παραγνωρίστηκε ο κανόνας που καθιέρωσε η νομολογία, ότι η γνώση μιας γλώσσας περιλαμβάνει εκτός από τον προφορικό και το γραπτό λόγο.

40

2. Η Επιτροπή πλανήθηκε, δεχόμενη ότι οι υποψήφιοι Ζαπίτης και Ματσουκάρης, είχαν "μεταπτυχιακή εκπαίδευση" σύμφωνα με την υποπαράγραφο 5, δηλαδή, εκτός της μακράς πείρας στο Γενικό Διοικητικό Προσωπικό (Γ.Δ.Π.) και postgraduate course in public administration για ένα ακαδημαϊκό έτος από το πανεπιστήμιο του Manchester Ηνωμένου Βασιλείου. Ο λόγος είναι ότι οι υπάλληλοι αυτοί δεν πήραν πρώτο πτυχίο, έτσι ώστε το πιο πάνω postgraduate course να αποτελεί μεταπτυχιακό.
3. Η υποψηφιότητα για τις επίδικες θέσεις για εκείνους που δεν είχαν δίπλωμα ήταν δυνατή, μόνον εφόσον πέρα από την πείρα των 15 ετών της σημείωσης, είχαν άλλα δέκα χρόνια πείρα, όπως ορίζει η παράγραφος 3(1). Όσοι από τους υποψηφίους δεν κατείχαν τα απαιτούμενα ακαδημαϊκά προσόντα, αλλά τους κάλυπτε η σημείωση, δεν έπρεπε να κριθούν ότι είχαν το πλεονέκτημα. Γιατί έτσι τα έτη υπηρεσίας θα προσμετρούσαν υπέρ των ενδιαφερομένων (που εξασφάλισαν υποψηφιότητα χάριη στη σημείωση) τρεις φορές, μια για σκοπούς συμμετοχής στη διαδικασία επιλογής, δεύτερη σαν πλεονέκτημα και τρίτη για σκοπούς αρχαιότητας. Επίσης ήταν λανθασμένη η ερμηνεία που δόθηκε από την Ε.Δ.Υ στον όρο "κατάλληλο θέμα" όσον αφορούσε στο προσόν πλεονέκτημα.
4. Η Ε.Δ.Υ. χωρίς ειδική αιτιολογία επέλεξε για διορισμό ενδιαφερόμενα μέρη που κατείχαν τα προσόντα της σημείωσης, παραβλέποντας τα κανονικά προσόντα του αιτητή Οικονομίδα.
5. Το αποτέλεσμα των συνεντεύξεων επηρέασε πέραν του δέοντος την κρίση της Ε.Δ.Υ.
6. Κακή σύνθεση της Σ.Ε. Η ελαττωματικότητα έγκειτο στο ότι ούτε ο Διευθυντής ούτε, απόντος αυτού, ο αναπληρωτής του συμμετείχε στη Σ.Ε. Κι αυτό κατά παράβαση του Νόμου.
7. Καταφανής υπεροχή των αιτητών απέναντι στους ανθυποψηφίους τους. Εν πρώτοις οι αιτητές πρόβαλαν την αρχαιότητά τους, καθώς και τα ψηλά τους προσόντα.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

1. Είναι κατάδηλο από τον κατάλογο των προσόντων των εμπλεκόμενων - με την εξαίρεση του Α. Πολυβίου - πως είναι κάτοχοι τίτλων σπουδών από αγγλικά και αμερικανικά πανεπιστήμια. Τεκμαίρεται επομένως γνώση της γλώσσας αυτής στο βαθμό και την

έκταση που χρειάζεται. Αμφισβητήθηκε έντονα η περίπτωση Α. Πολυβίου. Ομολογουμένως τα προσόντα του δε δημιουργούν τεκμήριο τέτοιας γνώσης. Η τρίμηνη παρακολούθηση ειδικού προγράμματος στις βιομηχανικές σχέσεις στο Δουβλίνο Ιρλανδίας και το σχετικό πιστοποιητικό δεν αποτελούσε αποδεικτικό. Ούτε το μεταπτυχιακό δίπλωμα από τη Χάγη.

5

Πρέπει όμως να τονισθεί ότι τα Σχέδια Υπηρεσίας των θέσεων, που υπηρέτησε ο Πολυβίου και οι λοιποί ενδιαφερόμενοι, είχαν ως προαπαιτούμενο το ίδιο ακριβώς προσόν, την πολύ καλή γνώση της αγγλικής.

10

2. Η Ε.Δ.Υ., και πριν απ' αυτή η Συμβουλευτική Επιτροπή, λανθασμένα θεώρησε πως οι δύο ενδιαφερόμενοι Ζαπίτης, και Ματσουκάρης είχαν μετεκπαίδευση. Πρέπει εντούτοις να υπομνησθεί ότι η υποπαραγράφος 5 προβλέπει διαζευκτικούς τρόπους του πρόσθετου προσόντος. Η μετεκπαίδευση είναι ένας από αυτούς. Ωστόσο, το Δικαστήριο βρίσκει ότι η πλάνη δεν ήταν ουσιαστική. Αναντίρροπα οι δύο υποψήφιοι είχαν μακρότατη θητεία στο Γ.Δ.Π. Ο μεν Ζαπίτης 25 χρόνια και ο άλλος 28. Έτσι, υπό το πρίσμα των κριτηρίων που τέθηκαν, ορθά κρίθηκε πως κατείχαν το πλεονέκτημα.

15

20

3. Η νομική φύση των Σχεδίων Υπηρεσίας εξετάστηκε σε βάθος από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην *Ιωάννης Ν. Χ"Παύλου v. Α.Η.Κ.* Είναι αξιοσημείωτη, για τους σκοπούς αυτής της απόφασης, η παρακάτω παρατήρηση που ισχύει και στην περίπτωση των Σχεδίων Υπηρεσίας που εφαρμόζονται για την επάνδρωση των δημοσίων υπηρεσιών:

25

"Τα Σχέδια Υπηρεσίας αποτελούν μέσο για την άρτια στελέχωση δημόσιας αρχής ή οργάνου. Ο καταρτισμός τους σχετίζεται άμεσα με την εκτίμηση των λειτουργικών αναγκών της υπηρεσίας και συνιστούν πτυχή της εκτελεστικής λειτουργίας. Η ετοιμασία τους αποσκοπεί στην ευόδωση του διοικητικού έργου των φορέων της εκτελεστικής λειτουργίας."

30

35

Παρά το νομοθετικό χαρακτήρα των Σχεδίων Υπηρεσίας, που αναγνώρισε η νομολογία και μετέπειτα επικύρωσε η νομοθεσία (Άρθρο 27 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου αρ. 1/90), διατηρούν ακόμη ορισμένα γνωρίσματα διοικητικής πράξης. Έτσι η ερμηνεία τους εμπίπτει κατά πρώτο λόγο στη διακριτική εξουσία του Διοικητικού οργάνου, που επωμίζεται την ευθύνη για την εφαρμογή τους. Μόνο η υπέρβαση των ακραίων ορίων της εξουσίας αυτής, που οδηγεί σε παράλογα συμπεράσματα, προκαλεί

40

την επέμβαση του ακυρωτικού δικαστηρίου.

5 Η συνάρτηση της ερμηνείας της φράσης "κατάλληλο θέμα" με τα συγκεκριμένα της, που αφορούν στα διοικητικά καθήκοντα της θέσης, μου φαίνεται λογικά ακαταμάχητη. Μια τέτοια νοηματοδότηση ενισχύεται και από την ανάλυση που έκαμε ο δικαστής Πικής στην απόφασή του στην *Κυπριανός Νικολάου ν. Ε.Δ.Υ.*

10 "Ο προσδιορισμός της καταλληλότητας συγκεκριμένου προσόντος, αφήνεται στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος σώματος. Η καταλληλότητα του θέματος αναπόφευκτα σχετίζεται με τα καθήκοντα της θέσης."

15 Το Δικαστήριο θα πρόσθετε πως δε βρίσκει έρεισμα στη λεκτική διατύπωση των σχετικών ορών του Σχεδίου Υπηρεσίας ο συσχετισμός της διοικητικής πείρας που απαιτείται από την παράγραφο 3(1) με εκείνη για την οποία κάμνει πρόβλεψη η σημείωση, όπως εισηγήθηκαν οι αιτητές, που μάλιστα επιβάλλει την άθροιση των δύο περιόδων. Οι δύο διατάξεις είναι αυτοδύναμες. Καθορίζουν δια-

20 ζευτικά τα προσόντα που θα μπορούσαν να θεμελιώσουν την υποψηφιότητα. Από τη μια δίπλωμα, πλέον δέκα χρόνια διοικητική πείρα σε υπεύθυνη θέση και από την άλλη δεκαπέντε χρόνια τέτοια πείρα στο Γ.Δ.Π. μόνον.

25 Υπό το πρίσμα των παραπάνω αρχών, είναι επίσης αβάσιμες οι επικρίσεις για τον προσδιορισμό της χρονικής διάρκειας της διοικητικής πείρας, για σκοπούς πλεονεκτήματος, σε πέντε χρόνια. Είναι αδιάφορο αν το ίδιο στοιχείο προσμέτρησε και για άλλους σκοπούς δεδομένου ότι η πενταετής πείρα είναι πρόσθετη εκείνης που

30 διαλαμβάνει η σημείωση. Η προσέγγιση που υιοθετήθηκε είναι θεμιτή. Και κινήθηκε μέσα στα πλαίσια των κανόνων που έθεσε το Σχέδιο Υπηρεσίας.

35 4. Η Ε.Δ.Υ. δεν είχε υποχρέωση να αιτιολογήσει την επιλογή υποψηφίων που κατείχαν τα προσόντα της σημείωσης, εφόσον οι υποψηφιότητες ήταν έγκυρες, είτε με βάση την παράγραφο 3(1) ή τη σημείωση. Το Δικαστήριο θα πρόσθετε πως ο αιτητής δεν έθιξε ζήτημα ειδικής αιτιολογίας για την προαγωγή του Κ. Πασχάλη, που δεν είχε το πλεονέκτημα. Και φυσικά δε θα εξεταστεί τέτοιο θέμα αυτεπάγγελα.

40

5. Η απόδοση στην προφορική εξέταση, συγκαταλέγεται, σύμφωνα με την παράγραφο 9 του Άρθρο 34 του Ν. 1/90, μεταξύ των στοιχείων που η Επιτροπή έχει υποχρέωση να συνεκτιμήσει για να

φτάσει στη σωστή επιλογή. Και σε αυτή την περίπτωση αυτό ακριβώς έπραξε. Τουλάχιστον δεν καταδείχθηκε πως η Επιτροπή επηρεάστηκε δυσανάλογα.

6. Το Άρθρο 32(1)(δ) του Ν. 1/90 διέπει τη σύνθεση Συμβουλευτικών Επιτροπών. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, ο Διευθυντής ενεργεί σαν πρόεδρος της Επιτροπής "για την πλήρωση κενών θέσεων για εναλλάξιμο προσωπικό". Η Επιτροπή αποτελείται και από τέσσερις άλλους λειτουργούς, που επιλέγει ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών, με τον τρόπο που προσδιορίζει η διάταξη. 5
10

Σημασία έχει η επιφύλαξη. Προβλεπει ότι σε περίπτωση που πρόκειται να πληρωθεί θέση που έχει μισθολογική κλίμακα αμέσως κατώτερη του Διευθυντή, όπως ήταν η περίπτωση με τις επίμαχες θέσεις, της Επιτροπής προεδρεύει ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών, ενώ ο Διευθυντής λαμβάνει μέρος σαν ένα από τα άλλα τέσσερα μέλη. Έτσι πράγματι έγινε στη συζητούμενη υπόθεση. Στην πρώτη συνεδρίαση της Σ.Ε., που ήταν τυπικού περιεχομένου, συμμετείχε σαν απλό μέλος ο Διευθυντής. Αλλά κατά τις συνεντεύξεις, όπως δήλωσε προηγουμένως, απουσίασε στο εξωτερικό για προσωπικούς λόγους. Η αποχή του όμως από τις συνεδριάσεις που ακολούθησαν την αρχική δεν προκάλεσε έλλειψη απαρτίας. Τρία από τα μέλη της Επιτροπής συνιστούν απαρτία (Άρθρο 32(4). Και ούτε το έγκυρο των αποφάσεων επηρέασε εφόσον λήφθηκε τουλάχιστον με τρεις ψήφους όπως ορίζει το Άρθρο 32(6). Στην πραγματικότητα εδώ ψήφισαν τέσσερις (μαζί με τον πρόεδρο της Σ.Ε.). 15
20
25

7. Ο παράγων αρχαιότητα, σε θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής, δεν έχει ιδιαίτερη σημασία μια και το Άρθρο 34(9) που αφορά σε υποψηφιότητες δημοσίων υπαλλήλων για τέτοιες θέσεις δεν προσδίδει ειδικό βάρος στην αρχαιότητα. Είναι όμως αλήθεια, ότι οι αιτητές βάσιον την υπεροχή τους κυρίως στα ψηλά τους προσόντα. Είναι εμπεδωμένη άποψη στη νομολογία, ότι προσόντα επιπρόσθετα των προβλεπόμενων από τα Σχέδια Υπηρεσίας, όταν δεν καθορίζονται ως πλεονέκτημα, δεν υποδηλώνουν από μόνα τους έκδηλη υπεροχή. Από έρευνα των Εμπιστευτικών Εκθέσεων, συνάγεται ότι η βαθμολογία όλων κυμαίνεται στα ίδια περίπου επίπεδα (εξαιρέτος). Τα υπόλοιπα στοιχεία αναφορικά με τις συστάσεις, το πλεονέκτημα, κ.λ.π. έχουν ήδη καταγραφεί. Από όλα αυτά δεν τεκμηριώνεται έκδηλη υπεροχή των αιτητών. 30
35
40

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Δημοκρατία ν. Πογιατζή (1992) 3 Α.Α.Δ. 196,
- 5 Δημοκρατία και Άλλος ν. Υψαρίδη και Άλλου (Αρ. 2) (1993) 3 Α.Α.Δ. 347,
- Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 414,
- 10 Δημοκρατία ν. Μαυρομάτη και Άλλου (1991) 3 Α.Α.Δ. 543,
- Χατζηπαύλου ν. Α.Η.Κ. (1991) 3 Α.Α.Δ. 11,
- Ραπαλεοντίου ν. Republic (1987) 3 C.L.R. 211,
- 15 Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,
- Δημοκρατία ν. Κυπρή (1989) 3 Α.Α.Δ. 2600,
- 20 Δημοκρατία ν. Πιτσιλίδη (1990) 3 Α.Α.Δ. 1835,
- Νικολάου ν. Ε.Δ.Υ. (1990) 3 Α.Α.Δ. 4665,
- Ραπαδόπουλος ν. Republic (1985) 3 C.L.R. 405,
- 25 Παπαδόπουλος και Άλλοι ν. Ε.Δ.Υ. (1989) 3 Α.Α.Δ. 902.

Προσφυγές.

- 30 Προσφυγές εναντίον της απόφασης της καθ' ης η αίτηση ημερομηνίας 19/9/90, με την οποία διορίσθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στις θέσεις Διοικητικού Λειτουργού πρώτης τάξης, αντί των αιτητών.
- 35 Α. Παντελίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 918/90.
Κ. Χρυσστομίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 1097/90.
- 40 Γ. Παπαδόπουλος, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 1116/90.
Αιμ. Λεμονάρης, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο Μ. Ζαπίτη στις Υποθέσεις Αρ. 918/90 και 1097/90

Α. Σ. Αγγελίδης, για τα Ενδιαφερόμενα πρόσωπα Χρ. Ιωάννου και Κ. Ματσουκάρη και στις τρεις Υποθέσεις.

Αγ. Ξενοφώντος, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο Λ. Χρυσόχο και στις τρεις υποθέσεις.

5

Λ. Κουρσουμπά, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

Cur. adv. vult.

10

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Στις 28/6/90 ζητήθηκε αρμόδια η πλήρωση πέντε κενών θέσεων διοικητικού λειτουργού πρώτης τάξης· ενώ αργότερα στις 2/8/90 κενώθηκε και έκτη θέση. Πρέπει να ειπωθεί πως πρόκειται για θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής. Οι αιτητές οι οποίοι κατά τον κρίσιμο χρόνο υπηρετούσαν στη δημόσια υπηρεσία ήταν υποψήφιοι, αλλά δεν επιλέγησαν. Με τις προσφυγές τους, που κρίθηκαν συνεκδικαστές λόγω ταυτότητας των πραγματικών και νομικών δεδομένων, αμφισβητείται το κύρος της σχετικής απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ. ή Επιτροπή χάρη συντομίας) ημερ. 19/9/90, που δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 5/10/90 (βλέπε γνωστοποίηση με αρ. 3094). Με την απόφαση αυτή διορίστηκαν τα έξι ενδιαφερόμενα μέλη: Μίκης Ζαπίτης, Ανδρέας Πολυβίου, Κώστας Ματσουκάρης, Χριστάκης Ιωάννου, Λουκάς Χρυσόχος και Κώστας Πασχάλης.

15

20

25

Για την κατάληψη της θέσης το σχέδιο υπηρεσίας απαιτούσε, μεταξύ άλλων, πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο ή ισότιμο προσόν και τουλάχιστον δεκάχρονη ευδόκιμη διοικητική πείρα σε υπεύθυνη θέση, κατά προτίμηση στη δημόσια υπηρεσία (παράγραφος 3(1)). Απαραίτητη ήταν και η πολύ καλή γνώση της αγγλικής γλώσσας (παράγραφος 3(4)). Έχει ιδιαίτερη σπουδαιότητα η παράγραφος 3(5) που αναφέρεται στα προσόντα που συνιστούν πλεονέκτημα. Γι' αυτό θα την παραθέσω όπως έχει:

30

35

3(5) "Μακρά και ευδόκιμη πείρα στο Γενικό Διοικητικό Προσωπικό ή και μετεκπαίδευση ή ειδική εκπαίδευση ενός τουλάχιστον ακαδημαϊκού έτους στη δημόσια διοίκηση ή άλλο κατάλληλο θέμα θα αποτελεί πλεονέκτημα."

40

Στη σημείωση της υποπαραγράφου 5 που ακολουθεί προβλέφθηκε ότι υποψήφιοι που δεν κατείχαν τα ακαδημαϊκά προσόντα που προαπαιτεί η παράγραφος 3(1), κατά τα τελευταία τρία έτη

από την ημερομηνία έγκρισης του σχεδίου υπηρεσίας, θα μπορούσαν να θεωρηθούν εκλέξιμοι εφόσον είχαν "δεκαπενταετή τουλάχιστον ευδόκιμη διοικητική πείρα στο Γενικό Διοικητικό Προσωπικό" στις θέσεις που στη συνέχεια καθορίζει η σημείωση.

5

Σε πρώτο στάδιο η Συμβουλευτική Επιτροπή (βλέπε άρθρ. 32(1)(δ) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου αρ. 1/90) εξέτασε τις υποψηφιότητες υπό το πρίσμα της ερμηνείας που έδωσε - με τη διαφωνία ενός μέλους της που διατύπωσε τη δική του θέση - στην έκφραση "μακρά και ευδόκιμη πείρα" στην υποπαράγραφο 5. Και του νοήματος που απέδωσε στον όρο "κατάλληλο θέμα", διαφωνούντος άλλου μέλους της που είχε διαφορετική τοποθέτηση. Η Συμβουλευτική Επιτροπή (Σ.Ε.) θεώρησε σαν "μακρά" την πενταετή τουλάχιστον ευδόκιμη διοικητική πείρα για τους σκοπούς του πλεονεκτήματος· ενώ για την άλλη φράση υιοθέτησε ευρεία ερμηνεία με την αιτιολογία ότι οι επιλεγέντες μπορούσαν να κληθούν να υπηρετήσουν σε διάφορα υπουργεία που κατονομάζονται στην έκθεση της Σ.Ε.

20

Χάρη πληρότητας του ιστορικού θα μπορούσε να σημειωθεί εδώ ότι από τους 65 που αποτάθηκαν κρίθηκε ότι μονον οι 62 είχαν από μιά πρώτη θεώρηση τα απαιτούμενα προσόντα. Κλήθηκαν να συμμετάσχουν σε προφορική εξέταση από τη Σ.Ε., αλλά μόνον οι 52 προσήλθαν. Η Σ.Ε. κατέληξε ότι όλοι είχαν γνώση της αγγλικής στο καθορισθέν επίπεδο είτε διότι απέκτησαν δίπλωμα από αγγλόγλωσσα πανεπιστήμια ή επειδή η Σ.Ε. είχε την ευκαιρία να διαπιστώσει τη στάθμη της γνώσης τους "με κατάλληλες ερωτήσεις στην αγγλική γλώσσα". Αφού συστάθμισε τους παράγοντες που αναφέρει στην έκθεση της, η Συμβουλευτική πρότεινε για διορισμό στις επίμαχες θέσεις 24 από τους υποψήφιους με αλφαβητική σειρά. Τόσον οι αιτητές όσον και οι ενδιαφερόμενοι ήταν μεταξύ των προκριθέντων.

25

30

Η Ε.Δ.Υ. διευθέτησε να δεχθεί τους συστηθέντες σε χωριστές συνεντεύξεις στις οποίες παρευρέθηκε και ο Διευθυντής Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού-(εφεξής ο Διευθυντής). Η κρίση του τελευταίου συμπίπτει με εκείνη της Ε.Δ.Υ. αναφορικά με τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Χαρακτηρίστηκαν σαν "παρα πολύ καλοί". Διευκρινίζεται ότι η γνώμη της Ε.Δ.Υ. ήταν ομόφωνη. Με την εξαίρεση της περίπτωσης του Χρ. Ιωάννου που κρίθηκε με τον ίδιο χαρακτηρισμό αλλά κατά πλειοψηφία. Ο Διευθυντής θεώρησε τους αιτητές σαν "πολύ καλούς". Ενώ η Ε.Δ.Υ. βρήκε πως οι Π. Γιάλλουρος και Γ. Οικονομίδης (αιτητές στις προσφυγές 1116/90 και 918/90 αντίστοιχα) ήταν "σχεδόν πο-

35

40

λύ καλοί" και τον Α. Παναγιώτου (αιτητή στην προσφυγή αρ. 1097/90) "πολύ καλό" (κατά πλειοψηφία). Ας σημειωθεί ότι ένα από τα μέλη τον βαθμολόγησε με την ένδειξη "πάρα πολύ καλός".

Είναι αναγκαίο να κάμουμε εδώ μιá επισήμανση. Η Ε.Δ.Υ. δεν 5
 ασπάστηκε, όπως είχε δικαίωμα, την ερμηνεία του σχεδίου υπηρε-
 σίας από τη Σ.Ε. Η ερμηνευτική της προσέγγιση ήταν πως η φρά-
 ση "κατάλληλο θέμα" στην υποπαράγραφο 5 μπορούσε να σημαί-
 νει μόνο θέμα παρόμοιο με τη δημόσια διοίκηση με τη δικαιολογία 10
 ότι "αν ο νομοθέτης ήθελε να αποτελεί πλεονέκτημα η οποιαδήποτε
 μετεκπαίδευση, θα χρησιμοποιούσε την ίδια διατύπωση όπως
 στο απαιτούμενο προσόν 3(1) που αναφέρεται γενικά σε πανεπι-
 στημιακό δίπλωμα ή τίτλο".

Ο Διευθυντής προέβη σε συστάσεις. Το πρακτικό που τηρήθηκε 15
 αναφέρει πως η γνώμη του βασίστηκε στα καθιερωμένα στοιχεία
 κρίσης, που συνεκτιμήθηκαν σφαιρικά, την έκθεση της Σ.Ε. και τα
 αποτελέσματα των συνεντεύξεων. Για τις πρώτες πέντε θέσεις υπέ-
 δειξε τους Μ. Ζαπίτη, Κ. Πασχάλη, Α. Πολυβίου, Λ. Χρυσόχο και 20
 Κ. Στρατή. Όλοι πλην του τελευταίου προάχθηκαν και είναι ενδια-
 φερόμενα μέρη στην υπόθεση. Για την έκτη θέση πρότεινε τους εν-
 διαφερόμενους Κ. Ματσουκάρη και Χρ. Ιωάννου. Επίσης εισήγη-
 θηκε για την ίδια θέση τους αιτητές Π. Γιάλλουρο και Α. Παναγιώ-
 του. Δικαιολογώντας την εισήγησή του για τους δύο τελευταίους ο 25
 Διευθυντής παρατήρησε πως κατά τις συνεντεύξεις ελαφρά μόνο
 υπέρησαν των άλλων που κατέταξε ψηλότερα.

Η Ε.Δ.Υ. έκαμε αξιολόγηση και συγκρίσεις με βάση τα δεδομέ-
 να που μνημονεύονται στο πρακτικό της απόφασης της. Το σημα- 30
 ντικό είναι ότι υιοθέτησε την εισήγηση του Διευθυντή για τους τέσ-
 σερες πρώτους αλλά αντί του Κ. Στρατή επέλεξε τον Χρ. Ιωάν-
 νου. Παρενθέτω ότι ο τελευταίος πήρε τρεις από τις τέσσερες ψή-
 φους. Ο προεδρεύσας της Επιτροπής ψήφισε υπέρ του Κ. Στρατή.
 Η απόφαση για τους άλλους ήταν ομόφωνη.

Ο Κ. Ματσουκάρης ήταν η εκλογή της Επιτροπής για την έκτη 35
 θέση αφού κρίθηκε ότι οι προαναφερθέντες δύο αιτητές που συ-
 στήθηκαν δεν είχαν το πλεονέκτημα. Στην επίδικη απόφαση επι-
 σημαίνεται ότι λήφθηκαν υπόψη "τα ψηλά ακαδημαϊκά προσόντα
 του Παναγιώτου καθώς και τα ακαδημαϊκά προσόντα του Γιάλ- 40
 λουρου", αλλά υπερείχε ο Ματσουκάρης που είχε το πλεονέκτημα
 "μακρά διοικητική πείρα στο Γενικό Διοικητικό Προσωπικό" (εφε-
 ξής Γ.Δ.Π.) και πήρε καλύτερη βαθμολογία στη συνέντευξη.

5 Ο πρώτος λόγος της αίτησης για την ακύρωση των διορισμών είναι ότι η Ε.Δ.Υ. δεν έκαμε τη δέουσα έρευνα για να διαπιστώσει τη γνώση της αγγλικής γλώσσας των υποψηφίων στο βαθμό που απαιτεί η παράγραφος 3 (4) του σχεδίου υπηρεσίας. Κατά τους αιτητές παραγνωρίστηκε ο κανόνας που καθιέρωσε η νομολογία ότι η γνώση μιάς γλώσσας περιλαμβάνει εκτός από τον προφορικό και το γραπτό λόγο.

10 Στο θέμα αυτό η Ε.Δ.Υ. αποδέχθηκε τα σχετικά ευρήματα της Συμβουλευτικής Επιτροπής. Είναι όμως κατάδηλο από τον κατάλογο των προσόντων των εμπλεκομένων - με την εξαίρεση του Α. Πολυβίου - πως είναι κάτοχοι τίτλων σπουδών από αγγλικά και αμερικανικά πανεπιστήμια. Τεκμαίρεται επομένως γνώση της γλώσσας αυτής στο βαθμό και την έκταση που χρειάζεται. Αμφισβητήθηκε έντονα η περίπτωση Α. Πολυβίου. Ομολογουμένως τα προσόντα του δε δημιουργούν τεκμήριο τέτοιας γνώσης. Η τρίμηνη παρακολούθηση ειδικού προγράμματος στις βιομηχανικές σχέσεις στο Δουβλίνο Ιρλανδίας και το σχετικό πιστοποιητικό δεν αποτελούν αποδεικτικό. Ούτε το μεταπτυχιακό δίπλωμα από τη Χάγη.

15 Πρέπει όμως να τονισθεί ότι τα σχέδια υπηρεσίας των θέσεων, που υπηρέτησε ο Πολυβίου και οι λοιποί ενδιαφερόμενοι, είχαν ως προαπαιτούμενο το ίδιο ακριβώς προσόν, την πολύ καλή γνώση της αγγλικής. Και σύμφωνα με τη σταθερή στάση της νομολογίας μας εφόσον η νομιμότητα προηγούμενων διορισμών δεν προσβλήθηκε για το λόγο αυτό εκλαμβάνεται πιά σαν δεδομένο ότι το κατέχουν. Βλέπε *Ε.Δ.Υ. ν. Πάμπου Πογιατζή* (1992) 4 Α.Α.Δ. 196 και *Δημοκρατία και Άλλος ν. Ηλ. Υφαρίδη και Άλλου* (1993) 3 Α.Α.Δ. 347.

20 Το επόμενο επιχείρημα αφορά μόνο τους Μ. Ζαπίτη και Κ. Ματσουκάρη. Τίθεται ως εξής. Η Επιτροπή πλανήθηκε δεχόμενη ότι οι υποψήφιοι αυτοί είχαν "μεταπτυχιακή εκπαίδευση" σύμφωνα με την υποπαράγραφο 5, δηλαδή, εκτός της μακράς πείρας στο Γενικό Διοικητικό Προσωπικό (Γ.Δ.Π.) και post-graduate course in public administration για ένα ακαδημαϊκό έτος από το πανεπιστήμιο του Manchester Ηνωμένου Βασιλείου. Ο λόγος είναι ότι οι υπάλληλοι αυτοί δεν πήραν πρώτο πτυχίο έτσι ώστε το πιο πάνω post-graduate course να αποτελεί μεταπτυχιακό. Κατ' αυτό τον τρόπο παραβιάστηκε η νομολογιακή αρχή που εγκαινίασε η απόφαση στην *Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 414.

40 Νομίζω ότι η Ε.Δ.Υ., και πριν απ' αυτή η Σ.Ε., λανθασμένα θεώρησε πως οι δύο ενδιαφερόμενοι είχαν μεταπτυχιακή εκπαίδευση. Πρέπει

εντούτοις να υπομνησθεί ότι η υποπαράγραφος 5 προβλέπει διαζευτικούς τρόπους του πρόσθετου προσόντος. Η μετεκπαίδευση είναι ένας από αυτούς. Ωστόσο βρίσκω ότι η πλάνη δεν ήταν ουσιαστική. Βλέπε *Δημοκρατία ν. Όλγας Μαυρομάτη και Άλλου* (1991) 3 Α.Α.Δ. 543 και τις αποφάσεις στις οποίες παραπέμπει. 5

Αναντίρρητα οι δύο υποψήφιοι είχαν μακρότατη θητεία στο Γ.Δ.Π. Ο μεν Ζαπίτης 25 χρόνια και ο άλλος 28. Έτσι, υπό το πρίσμα των κριτηρίων που τέθηκαν, ορθά κρίθηκε πως κατείχαν το πλεονέκτημα. 10

Όμως ένα από τα ριζικότερα επιχειρήματα που πρόβαλαν οι αιτητές για να επιτύχουν ακύρωση της πράξης αφορά στην ερμηνεία που αποδόθηκε στο σχέδιο υπηρεσίας. Αναφέρθηκα ήδη στον όρο "κατάλληλο θέμα" που συναντάμε στην ίδια πρόνοια. Η Ε.Δ.Υ. διαφοροποίησε τη θέση της από τη Σ.Ε. όπως προεκτέθηκε. Για το άλλο θέμα, τότε έχει το πλεονέκτημα ο υποψήφιος που δεν απέκτησε δίπλωμα αλλά η εκλεξιμότητα του κρίθηκε με βάση τη σημείωση, φαίνεται ότι η Επιτροπή ενστερνίστηκε την προσέγγιση της Σ.Ε. που επίσης προεξέθεσα. 15

Το επιχείρημα λοιπόν είναι ότι η υποψηφιότητα για τις επίδικες θέσεις για εκείνους που δεν είχαν δίπλωμα ήταν δυνατή μόνον εφόσον πέρα από την πείρα των 15 ετών της σημείωσης είχαν άλλα δέκα χρόνια πείρα όπως ορίζει η παράγραφος 3(1). Ανεξάρτητα απ' αυτό υποστηρίχθηκε ότι όσοι από τους υποψηφίους δεν κατείχαν τα απαιτούμενα ακαδημαϊκά προσόντα, αλλά τους κάλυπτε η σημείωση, δεν έπρεπε να κριθούν ότι είχαν το πλεονέκτημα. Γιατί έτσι τα έτη υπηρεσίας θα προσμετρούσαν υπέρ των ενδιαφερομένων (που εξασφάλισαν υποψηφιότητα χάρη στη σημείωση) τρεις φορές, μιά για σκοπούς συμμετοχής στη διαδικασία επιλογής, δεύτερη σαν πλεονέκτημα και τρίτη για σκοπούς αρχαιότητας. 20

Η νομική φύση των σχεδίων υπηρεσίας εξετάστηκε σε βάθος από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην *Ιωάννης Ν. Χ' Παύλου ν. Α.Η.Κ.* (1991) 3 Α.Α.Δ. 11. Είναι αξιοσημείωτη, για τους σκοπούς αυτής της απόφασης, η παρακάτω παρατήρηση που ισχύει και στην περίπτωση των σχεδίων υπηρεσίας που εφαρμόζονται για την επάνδρωση των δημόσιων υπηρεσιών: 25

"Τα σχέδια υπηρεσίας αποτελούν μέσο για την άρτια στελέχωση δημόσιας αρχής ή οργάνου. Ο καταρτισμός τους σχετίζεται άμεσα με την εκτίμηση των λειτουργικών αναγκών της υπηρεσίας και συνιστούν πτυχή της εκτελεστικής λειτουργίας. Η ετοιμασία τους αποσκοπεί στην ευόδωση του διοικη-

40

τικού έργου των φορέων της εκτελεστικής λειτουργίας."

5 Παρά το νομοθετικό χαρακτήρα των σχεδίων υπηρεσίας, που αναγνώρισε η νομολογία και μετέπειτα επικύρωσε η νομοθεσία (άρθρ. 27 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου αρ. 1/90), διατηρούν ακόμη ορισμένα γνωρίσματα διοικητικής πράξης. Έτσι η ερμηνεία τους εμπίπτει κατά πρώτο λόγο στη διακριτική εξουσία του διοικητικού οργάνου που επωμίζεται την ευθύνη για την εφαρμογή τους. Μόνο η υπέρβαση των ακραίων ορίων της εξουσίας αυτής, 10 που οδηγεί σε παράλογα συμπεράσματα, προκαλεί την επέμβαση του ακυρωτικού δικαστηρίου. Βλέπε *Παπαλεοντίου ν. Δημοκρατίας* (1987) 3 Α.Α.Δ. 211, *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318, *Δημοκρατία ν. Θεοφανώς Κυπρή* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2600, *Δημοκρατία ν. Αλέκου Πιτσιλλίδη* (1990) 3 15 Α.Α.Δ. 1835 και *Ιωάννη Ν. Χ' Παύλου*, ανωτέρω.

Η συνάρτηση της ερμηνείας της φράσης "κατάλληλο θέμα" με τα συγκεκριμένα της, που αφορούν στα διοικητικά καθήκοντα της θέσης, μου φαίνεται λογικά ακαταμάχητη Μια τέτοια νοσηματοδότηση ενισχύεται και από την ανάλυση που έκαμε ο δικαστής Πικής στην απόφασή του στην *Κυπριανός Νικολάου ν. Ε.Δ.Υ.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4665:

25 "Ο προσδιορισμός της καταλληλότητας συγκεκριμένου προσόντος αφήνεται στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος σώματος. Η καταλληλότητα του θέματος αναπόφευκτα συσχετίζεται με τα καθήκοντα της θέσης."

30 Θα πρόσθετα πως δε βρίσκει έρεισμα στη λεκτική διατύπωση των σχετικών όρων του σχεδίου υπηρεσίας ο συσχετισμός της διοικητικής πείρας που απαιτείται από την παράγραφο 3(1) με εκείνη για την οποία κάμνει πρόβλεψη η σημείωση, όπως εισηγήθηκαν οι αιτητές, που μάλιστα επιβάλλει την άθροιση των δύο περιόδων. Οι δύο διατάξεις είναι αυτοδύναμες. Καθορίζουν 35 διαζευτικά τα προσόντα που θα μπορούσαν να θεμελιώσουν την υποψηφιότητα. Από τη μιά δίπλωμα πλέον δέκα χρόνια διοικητική πείρα σε υπεύθυνη θέση και από την άλλη δεκαπέντε χρόνια τέτοια πείρα στο Γ.Δ.Π. μόνον.

40 Υπό το πρίσμα των παραπάνω αρχών είναι επίσης αβάσιμες οι επικρίσεις για τον προσδιορισμό της χρονικής διάρκειας της διοικητικής πείρας, για σκοπούς πλεονεκτήματος, σε πέντε χρόνια. Είναι αδιάφορο αν το ίδιο στοιχείο προσμέτρησε και για άλλους σκοπούς δεδομένου ότι η πενταετής πείρα είναι πρόσθετη εκείνης

που διαλαμβάνει η σημείωση. Η προσέγγιση που υιοθετήθηκε είναι θεμιτή. Και κινήθηκε μέσα στα πλαίσια των κανόνων που έθεσε το σχέδιο υπηρεσίας.

Ύστερα από αυτά που προεκτέθηκαν δεν υφίσταται θέμα πλά- 5
νης της Ε.Δ.Υ., που έθεσαν οι αιτητές Α. Παναγιώτου και Π. Γιάλ-
λουρος, σχετικά με την απόφασή της ότι τα μεταπτυχιακά τους δι-
πλώματα δε συνιστούν το πλεονέκτημα, όπως προσδιορίζεται από
το σχέδιο υπηρεσίας. Αναφορικά με τον αιτητή Γ. Οικονομίδη εί- 10
χε γίνει δεκτό και από τα δύο σώματα πως το κατείχε λόγω "μα-
κράς πείρας στο Γ.Δ.Π.". Το παράπονο του είναι ότι η Ε.Δ.Υ., χω-
ρίς να δώσει ειδική αιτιολογία, διόρισε ορισμένα από τα ενδιαφε-
ρόμενα μέρη, που είχαν τα προσόντα σύμφωνα με τη σημείωση,
αντί του ιδίου που είχε τα κανονικά προσόντα. Η Ε.Δ.Υ. δεν είχε 15
τέτοια υποχρέωση εφόσον οι υποψηφιότητες ήταν έγκυρες είτε με
βάση την παράγραφο 3 (1) ή τη σημείωση. Θα πρόσθετα πως ο αι-
τητής δεν έθιξε ζήτημα ειδικής αιτιολογίας για την προαγωγή του
Κ. Πασχάλη, που δεν είχε το πλεονέκτημα. Και φυσικά δε θα εξε-
τάσω τέτοιο θέμα αυτεπάγγελτα.

Είναι επίσης η θέση των αιτητών πως το αποτέλεσμα των συ- 20
νεντεύξεων επηρέασε πέραν του δέοντος την κρίση της Επιτροπής.
Η απόδοση στην προφορική εξέταση συγκαταλέγεται, σύμφωνα με
την παράγραφο 9 του άρθρ. 34 του Ν. 1/90, μεταξύ των στοιχείων
που η Επιτροπή έχει υποχρέωση να συνεκτιμήσει για να φτάσει 25
στη σωστή επιλογή. Και σε αυτή την περίπτωση αυτό ακριβώς
έπραξε. Τουλάχιστον δεν καταδείχθηκε πως η Επιτροπή επηρεά-
στηκε δυσανάλογα.

Ο αιτητής στην προσφυγή 918/90 έθεσε θέμα κακής σύνθεσης 30
της Σ.Ε. Κατά την άποψή του η ελαττωματικότητα έγκειται στο
ότι ούτε ο Διευθυντής ούτε, απόντος αυτού, ο αναπληρωτής του
συμμετείχε στη Σ.Ε. Κι αυτό κατά παράβαση των κειμένων νομο-
θετικών διατάξεων. Το άρθρ. 32 (1)(δ) του Ν. 1/90 διέπει τη σύνθε- 35
ση τέτοιων επιτροπών. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές ο Διευθυ-
ντής ενεργεί σαν πρόεδρος της Επιτροπής "για την πλήρωση κε-
νών θέσεων για εναλλάξιμο προσωπικό". Η Επιτροπή αποτελείται
και από τέσσερεις άλλους λειτουργούς, που επιλέγει ο Γενικός Δι-
ευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών με τον τρόπο που προσ-
διορίζει η διάταξη. 40

Σημασία έχει η επιφύλαξη. Προβλέπει ότι σε περίπτωση που
πρόκειται να πληρωθεί θέση που έχει μισθολογική κλίμακα αμέ-
σως κατώτερη του Διευθυντή, όπως ήταν η περίπτωση με τις επί-

- μαχες θέσεις, της Επιτροπής προεδρεύει ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών ενώ ο Διευθυντής λαμβάνει μέρος σαν ένα από τα άλλα τέσσερα μέλη. Έτσι πράγματι έγινε στη συζητούμενη υπόθεση. Στην πρώτη συνεδρίαση της Σ.Ε., που ήταν τυπικού περιεχομένου, συμμετέσχε σαν απλό μέλος ο Διευθυντής. Αλλά κατά τις συνεντεύξεις, όπως δήλωσε προηγουμένως, απουσίασε στο εξωτερικό για προσωπικούς λόγους. Η αποχή του όμως από τις συνεδριάσεις που ακολούθησαν την αρχική δεν προκάλεσε έλλειψη απαρτίας. Τρία από τα μέλη της Επιτροπής συνιστούν απαρτία {(άρθρ. 32(4)}. Και ούτε το έγκυρο των αποφάσεων επηρέασε εφόσον λήφθηκε τουλάχιστον με τρεις ψήφους όπως ορίζει το άρθρ. 32(6). Στην πραγματικότητα εδώ ψήφισαν τέσσερεις (μαζί με τον πρόεδρο της Σ.Ε.).
- 15 Τέλος οι αιτητές ισχυρίζονται πως είχαν καταφανή υπεροχή απέναντι στους ανθυποψηφίους των. Εν πρώτοις πρόβαλαν την αρχαιότητά τους. Πρέπει όμως να λεχθεί απερίφραστα ότι ο παρράγων αυτός, σε θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής, δεν έχει ιδιαίτερη σημασία μιά και το άρθρ. 34(9) που αφορά σε υποψηφιότητες δημοσίων υπαλλήλων για τέτοιες θέσεις δεν προσδίδει ειδικό βάρος στην αρχαιότητα. Είναι όμως αλήθεια ότι οι αιτητές βάσιαν την υπεροχή τους κυρίως στα ψηλά τους προσόντα. Είναι εμπεδωμένη άποψη στη νομολογία ότι προσόντα επιπρόσθετα των προβλεπόμενων από τα σχέδια υπηρεσίας, όταν δεν καθορίζονται ως πλεονέκτημα, δεν υποδηλώνουν από μόνα τους έκδηλη υπεροχή. Βλέπε *Παπαδοπούλου ν. Δημοκρατίας* (1985) 3 Α.Α.Δ. 405 και *Παπαδόπουλος και Άλλοι ν. Ε.Δ.Υ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 902.
- 30 Από έρευνα των εμπιστευτικών εκθέσεων συνάγεται ότι η βαθμολογία όλων κυμαίνεται στα ίδια περίπου επίπεδα (εξαιρέτος). Τα υπόλοιπα στοιχεία αναφορικά με τις συστάσεις, το πλεονέκτημα, κ.λ.π. έχουν ήδη καταγραφεί. Από όλα αυτά δεν τεκμηριώνεται έκδηλη υπεροχή των αιτητών.
- 35 Για τους λόγους που εξέθεσα βρίσκω ότι η απόφαση της Ε.Δ.Υ. πάθηκε μέσα στα πλαίσια των εξουσιών της χωρίς τις πλημμέλειες που της αποδίδονται. Γι' αυτό οι προσφυγές απορρίπτονται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

40

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.